

iprotoјереј Вјачеслав Резников
О ИСТИНСКОМ УГАЂАЊУ

Петнаесту главу посланице Римљанима Апостол почиње речима: „Дужни смо пак ми јаки слабости слабих носити“. Ко то „ми“? „Ми“ значи: он, који пише и ја, који слушам и читам. А ко су онда „слаби“? То су сви остали, а најпре онај који је поред мене – ближњи. И ево „сваки од нас нека угађа ближњему“. Али не значи: угађати у свему, већ како је раније речено: „на добро ради напретка“. Најпре у оном што је директно усмерено ка истинском добру, ка спасењу душе. Али и свака помоћ у свакој ствари може бити „ради напретка“, може покренути човека да слави твога Бога и да крене твојим путем.

Али угађајући у стварима овога живота, не теба „себи угађати“. Ето, брбљиви у радознали само и чека како би „угодно“ ближњем, слушајући празне приче и одговарајући на исти начин. Стомакоугодник само и чека како би нахранио и напојио ближњег, а уједно и себе. Лењивац са задовољством неће поћи на дело Божје, због и најмање жеље ближњег. А прави хришћани, уколико им се и догађало да ради ближњег морају да изоставе нека од својих строгих правила, након тога су у тајности још више приморавали себе.

Дешава се да човеку угађају у свему, као Богу. То је истинско идолослужење, о чему је у Писму речено: „и Бог расу кости човекоугодника“ (Пс. 52, 6).

Понекад се стиче утисак да човек угађа ближњем, а уствари он

извршава директно вољу ђавољу. Ђутање је врло похвална врлина, а ми смо данас у Јеванђељу чули да оно бива и последица ђавоиманости. Да не би дошло до тога, не смемо да чинимо грех ради угађања ближњем. Не смемо се освртати назад, уколико смо се ухватили за плуг. На пример, уколико си дао завет безбрачности, не сме се саглашавати на брак. Свети Оци су чак говорили да уколико видиш дављеника додај му штап, а не руку. Уколико је у могућности да се извуче, извући ће се. А уколико је већ изгубљен, на крају крајева, неће и тебе повући под воду. Колико на пример има само жалосних случајева када су неопитне хришћанке покушавале да од пијанства и других порока спашавају туђе мужеве.

А онај који заиста жели да угађа ближњем „на добро, ради напретка“, њему је учитељ сами Господ. Апостол наводи речи пророка Давида, које су изречене као од стране Бога Сина Богу Оцу: „Ружења оних који руже тебе падоше на мене.“ Син Божји је дошао на земљу желећи да угоди Оцу. Он је испунио Његову вољу, говорио Његове речи. А као резултат тога је сво ружење мимоходило Оца и свецело пало на Сина, приводећи Га на Крст.

Христос је угодни и нама: али не нашим страстима, већ свему ономе добром, што је Он сам и пробудио у нама. Зато нам је и речено: „примајте један другога, као што је и Христос примио вас на славу Божију“

Манастир Успења Пресвете Богородице - Подмаине
СА БЛАГОСЛОВОМ ИГУМАНА - ЈЕРОМОНАХА РАФАИЛА

СЕДМА НЕДЕЉА ПО ПЕДЕСЕТНИЦИ

*полаѓање Ризе Пресвете Богородице
свешти Јувеналије, ипиројарх Јерусалимски*

Мш. 9, 27 - 35, зч. 33; Лк. 10, 38 - 42, 11, 27 - 28 зч. 54.

Рим. 15, 1 - 7; зч. 116; Јевр. 9, 1 - 7, зч. 320.

iprotoјереј Всеволод Шпилер

НА НЕДЕЉУ 7. ПО ПЕДЕСЕТНИЦИ

Данашње Јеванђеље нам говори о исцељењу двојице слепаца. У свим Јеванђелским причама, као и у свакој речи Јеванђеља крије се неизмерни мисао. Ово је стога што Јеванђеље говори о вечним, непролазним реалностима, о вечној истини живота у Богу. Данашње Јеванђелско читање такође говори о вечним истинама, тако важним за наш свакодневни живот: О љубави Бога према човеку и љубави човека према Богу. О томе да Бог никада не оставља човека без Своје милосрдне помоћи. Ма шта да нам се у животу догоди, Бог нас неће напустити ни у једној невољи, ни у каквој беди, само уколико смо ми сами са Њим својом вером у Њега, својом љубављу према Њему, својом верношћу Њему у нашем животу.

Ево иду два Јеванђелска слепаца и вичу: „Помилиј нас Исусе“. Веома су упорни. Они знају за

силу Господа Исуса Христа, ван сваке сумње верују у њу. Они иду за њим у нечији дом и све равно преклињу и моле: „Исцели нас!“ Господ их пита: „А верујете ли ви у Мене? Верујете ли да могу то учинити?“ Они одговарају: „Да, Господе, свакако да верујемо...“ Тада се он дотиче њихових очију и оне се отварају – слепи су прогледали.

Својим духовим слепилом сви смо ми налик на ова два слепаца. И не само њиме. Слични смо овим болесним, болешћу намућеним људима и својим духовним и телесним болестима којима се мучимо као и они и ониме што као и они сви ми молимо од Господа: олакшај страдања, исцели нас, поврати нам здравље и изгубљену радост живота. Али нисмо, браћо и сестре, увек налик на њих својом вером и Господа и Његову силу. Потпуно се разликујемо од њих својом

email: kontakt@manastirpodmaine.org

интернет презентација: manastirpodmaine.org

верношћу Богу. У нама она није тако снажна као у ова два слепаца, није тако несумњива. Па није ли то разлог што остајемо нецељени?

Сва наша страдања, појединачна и заједничка, сва мука у животу је увек због тога што смо ми поробљени страстима. Оне нас приморавају да служимо греху, односно злу и одузимају нам

ћи им се, обogaљујемо и наш живот и живот у свом окружењу. А предајемо им се често, тешко нама, и сувише лако и тако сами у себи затамњујемо светлост образа и подобја Божјег, по којима нас је Бог створио.

Али страсти само помрачују, браћо и сестре, али не уништавају потпуно образ Божји у нама, јер је лик Божији у човеку неуни-

Биће огромна грешка ако томе будемо учили своју децу говорећи им: «Веруј у Бога да би те Он чувао, да би добро учио и да би твој живот био уређен.» Христос ниједном човеку није обећао да ће његов живот бити лак и безбрижан. Али шта је Христос рекао? – Рекао је: «У свету ћете имати жалост и пошто су Мене прогањали и вас ће прогонити, Мене су клеветали и вас ће клеветати, Мене су разапели и вас ће мучити до смрти!» Недвосмислено је јасно: ако желимо да идемо за Христом, ни за кога од нас неће бити изузетка, сви ми, Христови ученици, бићемо подвргнути невољама и овој трагедији људске природе, сви ћемо бити подвргнути овом непоколебљивом духовном закону.

Врло често Господ допушта да свеце задесе најразличитије ужасне смрти као што су: мученичке, од ватре, мача, од злих људи, од различитих несрећних случајева, како бисмо се видећи их утешили због тога што Господ дозвољава да и Његове свете задеси таква смрт. Тако видећи свеце који западају у различите невоље и ми бивамо уздржнији и стрпљивији.

Нека нико не мисли да Господ дозвољава да овакве невоље и несреће и смрти задесе само грешнике, коначно Се окренувши од њих. Кад видимо да не пате само грешници, већ да понекад и свецу умиру страдалничком смрћу то ће за нас представљати подстицај за трпљење. Ако је тај и тај светац тако патио, зашто онда и ја, оптерећен мноштвом грехова, не бих мало трпео?

миџройолиџ Аџанасије Лимасолски

истинску радост. Оне гасе огањ који души даје истинску светлост и топлоту. У почетку као да испуњавају живот, али га у самој свари опустошују. И тада наступају разочарења, душа хладни и отврдњава. Страсти нас, неприметно за нас саме, претварају у хладне и празне и лењиве и прорачунате себелуписце. Предавају-

штив. Страсти у нама нису безгранично моћне. Чак и над последњим грешником је њихова владавина ограничена. Страсна сила душе може бити побеђена. Срце се може ослободити од ње, она се може изменити и просветити. Сваког човека који долази у свет може просветити и просвећује, може осветити и освећује

иста ова сила Божја, која је учинила да двојица данашњих јеванђелских слепаца прогледају. Ова је сила, заправо сила благодати Божје и она се дарује свакоме који је иште. Само је треба тражити, само је треба желети, вером у Бога и љубављу према Њему и свакако верношћу Њему својим разумом, својом вољом, свим својим срцем.

Са овог амвона, браћо и сестре, ви често слушате о учењу светих отаца Христове Цркве о благодати Божјој. А ко од вас није још и искуствено, на самом себи није познао у већој или мањој мери дејство силе Божје. Ви знате да божанском силом, божанском енергијом човек постаје причасник Божанства. „Ми смо причасници божанства“, према чудесним речима славнога Григорија Паламе, кога ми сви поштујемо са пуно љубави, због његовог узвишеног, богонадахнутог учења о енергијама Божјим, које откривају Бога свету и које нас сједињују с Богом.

Али мало је само знати о сили Божјој која пребива у свету. Мало је знати о томе, чак и опитно, само се сећајући, само памтећи оно што се највероватније некада догађало са сваком од нас, оне чудесне тренутке када се благодат Божја косне грешног срца. Потребно је да је неуморно желимо, да делатно стремимо да овладамо њоме, да би били с Богом и у Богу, да се у срцу никада не би угасила светлост лика Божјег, да се од нас никада не би одузела истинска радост.

И у тами греха и зла, која обујмљује нашу душу, немојмо

браћо и сестре, очајавати и пада-ти духом. Немојмо мислити да су и ова тама и грех и зло и јади повезани са њима безизлазни и да су наш удео. Не! „Бог се гордима противи, а смиренима даје благодат“. Потрудимо се да имамо смирење и сигурно ће нас сила Божја подигнути са дна наше греховне палости. Покушајмо да стекнемо, макар ову једну хришћанску врлину, и обавезно ћемо на себи осетити ово дивно дејство које озарује душу благодатном божанском енергијом. Ово су Спаситељеве речи: „На кога ћу погледати, ако не на кротког и смиреног срцем“. Потрудимо се да постанемо кротки. Преуредимо наше односе са људима, блиским и удаљеним и сила милосрђа Божјег неће нас напустити, сила благодати Божје неће од нас одступити. Она ће неизоставно исцељивати и наше болести и немоћи – душевне и телесне.

Веома давно је Исус Христос ходио по земљи и исцељивао сваку болест и сваку немоћ у људима, као што је то учинио двама јеванђелским слепцима, кои су пројавили несумњиву веру у Њега. Али и сада, Господ Исус Христос, том истом божанском силом, по читавој васељени исцељује све који показују веру у њега, дарујући им мир и истинску радост и спасење. Верујмо му као што су му веровала двојица слепих које је исцелио. Будимо Му, браћо и сестре, верни, попут њих, у овој својој вери и љубави према Њему. И слаavimo по свој земљи предивно, пречудесно Његово Свето Име. Амин.